

سید محمد علی جمالزاده

تقویم و مقویم

معنی و مفهوم کلمه، "تقویم" را هموطنان ما عموماً میدانند و محتاج به تفسیر نیست. در سوابق ایام (و از کجا که امروز هنوزدر پارهای از مناطق خاک ایران این رسم باقی نمانده باشد) بسیاری از خانواده‌ها علی‌الخصوص خانواده‌هایی که برو و بیاشی داشتند و لاقل رئیس خانواده سواد خواندن و نوشتن داشت یک جلد از تقویم که هر سال در ده پانزده ورق به قطع خشتی بچاپ میرسید پیدا میشد و چه بسا برای اموری که حائز اهمیتی بود، از نوع عروسی و بنای عمارت و اسباب‌کشی و ختنسران و مسافرت و زیارت به عتبات عالیات و به مشهد و به قم و با حج مکه' معظمه و معامله‌های کلان و امور دیگری از همین دست گذشته از استخاره و فال حافظ مراجعه به تقویم با مراعات ماه و هفته و روز در بسیاری از کارها دلواهی‌ها و دودلی‌ها و تردیدها را از میان برمیداشت و کار را سهل و آسان می‌ساخت.

میدانیم که بنای کار بشر بر شک و شبیه و ترس و لرز و اضطراب و تشویش و دودلی و تردید و سیم (و امید هم) شهاده‌است و از قدیم‌الایام یعنی مثلاً دورهٔ مصرقدیم و بابل و آشور و بونان و حتی سومر و اکد و چین و ماجن و هند قدیم و طوایف آسیائی و اروپائی و امریکای قدیم و سرخ‌پوستها و زردپوستها و خود ما ایرانیان سعیدیوست در دوره‌های از یادرفته به غیب‌گوئی و پیشگوئی و فال و احکام ستاره‌شناسی و غیب‌گویان مذهبی و غیر مذهبی که بصدھا نامهای گوناگون نامیده می‌شدند و حتی در کتاب مستطاب "شاهنامه" خودمان در هر قدم با آنها روبرو شیوه سرو کار پیدا کرده‌اند و سرو کار پیدا میکرده‌ایم و کاملاً بدانها معتقد بودیم. یکی از آخرین یادگارهای مربوط به تقویم همانا در ضمن سخنان بلندیایه و بسیار با مایه، شیخ سعدی خودمان که قرنهاست مربی واقعی ما ایرانیان گردیده است دستوری است که در بسیاری از خاطرهای نقش بسته و از این قرار است:

برو زن بکن خواجه در هر بهار

که تقویم پارینه ناید به کار*

از طرف دیگر می‌بینیم که حتی در دین و آیین و معتقدات اسلامی ماتنجیم و مرسوط ساختن امور ما مسلمانان را با ماه و ستاره و قمر در عقرب کار مقبول و ستدھا نیست. مگر ما در کتاب مستطاب و معتبری چون "احیاء‌العلوم" حجۃ‌الاسلام غزالی در جایی که از "قسمنی از علوم" که اندک و بسیار آن نکوهیده است "نمی‌خوانیم که" علم جادوئی و ظلسماً و نجم و نجوم که بعضی از آن اصلاً بی‌فایده است و صرف عمر که نفیس‌ترین بضاعتی است در آن اضاعتست

و اضاعت نفایس نکوهیده است. "(احیاء العلوم" ترجمه، فارسی محمد خوارزمی، کوشش حسین خدیو جم "تهران، ۱۳۵۱ هجری شمسی، صفحه ۱۲۲) . باز در جای دیگر همین کتاب (صفحه ۱۵۹) چنین آمده است: "... و دیگر گروه به سبب آنکه احکام نجوم با سر - نوشت یک نفر موافق شده با آن دل بسته‌اند و گروهی دیگر به سبب نا آهنگی آنها سرنوشت دیگری آنرا باطل دانسته‌اند و این همه نادر است، بل سزاوار است که هر چیزی در حد خود شناخته شود. "

اما در هر صورت من که دارم هم اکنون با شما خوانندگان کرامی این سطور صحبت میدارم در همین اواخر یک جلد از همان تقویم‌های پارینه، خودمانی (و بیش از پارینه) بدست آورده‌ام که قدرش را بسیار میدانم و یقین دارم که چون تا اندازه‌ای آئینه تمام قد نمای فکر و نظر و طرز اندیشه و معتقدات ما مردم ایران در گذشته‌گور و دراز و حتی همین دیروز و پریروز (و شاید همین امروز و فردای) است هموطنانم نیز بی‌میل و رغبت نخواهند بود. که لحظه‌ای چند با آنها درباره، همین چند ورق نیم‌پاره که تقویم نام دارد صحبت بدارم.

در خاطراتم این سطور نقش بسته است که هفتاد و پنج شش سال پیش از این که در تهران در مدرسه، ادب از تأسیسات شادروان حاج میرزا بیجی دولت آبادی در مجلسه، امامزاده بیجی شاگرد بودم (۱) چون سال تحصیلی سیايان رسید و موقع امتحانات آخر سال فرا رسید در طالار بزرگ مدرسه اسباب امتحان را فراهم ساختند و از اشخاصی که بدین قبيل کارها علاقمند بودند یعنی اهل فضل و کمال و مدرسه و نشر علم و ادب بودند و از آن جمله حاج نجم‌الدوله که هر سال تقویم آن سال را منتشر می‌ساخت برسم متوجه دعوت بعمل می‌آمد. روی یک قطعه قالی بزرگی دور نا دور مجلس همه بازو به بازو جلوس می‌کردند و مجلس با قرائت آیاتی از کلام الله مجید افتتاح می‌یافت و سپس با امتحان شاگردها می‌پرداختند. چون نوبت امتحان جغرافیا بمن بچه، سید عمامه بسر ده دوازده ساله رسید مرا پای نقشه، بزرگی از ایران که بر دیوار آویخته بودند خواندند. در آن درس ضعیف بودم و با توس و لرز بجانب نقشه روان گردیدم. مرحوم حاج میرزا بیجی مرا به حضور معرفی فرمود و گفت سید محمدعلی فرزند آقا سید جمال‌الدین واعظ است که از طوفداران علم و فضل و کمال است. حاج نجم‌الدوله با صدای بلندی که لحن طعن و شماتت داشت گفت این آقا سید‌جمال که خودش دشن علم و فضل است. سبب این گفتار ابرادهای سختی بود که پدرم مکرر با بیاناتی آمیخته به طنز و بلکه هجو از تقویم و تقویم‌نویس در بالای منبر کوده بود. تقویمی که اکنون در همین اواخر بدست من رسیده است تقویم فارسی تنگوزشیل سال ۱۳۴۱ هجری شمسی مطابق جمعه شانزدهم ذی‌حججه الحرام (۲) سنه ۱۳۵۳ هجری قمری ،

استخراج آقای پیوندی کردستانی است که در ۳۱ صفحهٔ خشتی در تهران بچاپ رسیده است و در بالای جلد آن میخوانیم که "هر سخه که به مهر منجم باشی نرسیده تقلب است. " می‌دانیم در بعضی تقویمهای خودمانی که با سیر سنت‌موش و بقر و پلنگ و خرگوش و سگ و خوک و باز چهارپایان دیگری و حتی مار و ماهی رواج می‌باید و زینت منازل ما میگردد کاهی چیزهایی در نتیجهٔ استخراج‌جای علمی و فنی ستاره‌شناسان دیده می‌شود که آدمیزاد را با شک و تردید دچار و دست به یقه می‌سازد.

در همان صفحهٔ تقویمی که در اینجا مطرح است این کلام بسیار عالی را می‌بینیم که میتوان قبول کرد که مقولون به حقیقت کل است: "لا يعلم الغيب إلا الله" و در پایان همان نخستین صفحه باز چشممان به این کلام می‌افتد: "والله تعالى يعلم بحقائق و عواقب الأمور".

قبل از همه چیز واضح و آشکار است که ماهی از ماهی‌های سال و هرسالی از سالهای قرن بعوجب حکم تقویم و اوضاع فلکی و نجومی و حرکات سیارات سبعه و اوضاع انجم: "دلالت دارد بر صحت وجود مسعود بندگان اعلیحضرت شاهنشاهی" ، ولو چندروزی پس از آن در تمام روزنامه‌های دنیا و در رادیوها و تلویزیونها و اخبار مطبوعاتی اطلاع بدھندکه اعلیحضرت شاهنشاهی در اثر مرض طولانی مهلکی از دنیای فانی به عالم باقی شافتة است و یا مخلوع گردیده و از تاج و تخت افتاده است.

اخبار غیبگوئی‌های دیگر که در بالای هر صفحه از تقویم بقید اطمینان باطلاع ملکو ملت میرسد از این قبیل است و معلوم است که عموماً ممکن است مقولون به صدق و صحبت از خمره بیرون نیاید:

کثرت نکاح و زفاف + بسیاری مرغ و ماهی + خرید و فروش اقمشه و عطریات + رونق کار آتشکاران + خبر و صلاح در مردم + ظهور عدل و انصاف + آشوب و مجادله میان ازواج + رسوانی و بیرونی ساحران و عزایم و اهل اعداد و ظلمات + فساد حیوانات سم شکافته + استعمال خبرهای نیک + بسیاری حیوانات آبی + صدق و امانت در مردم + حدوث قروع و امامیل در اطفال + خوشحالی زنان (انشاء الله تعالى) + خبرهای ارجیف (تا دلتان بخواهد) + آسانی وضع حمل + فتح مهمات + ترقی قیمت لباس ابریشمی و پیرایه، زنان + رواج بازار رزگران + ظهور اشخاص فصیح و فاضل + تهمت در میان بعضی مردم + گرفتاری جواسیس + نکبت اهل فساد و شر + آفت گوسفتان کوهی + کثرت تزویر و کذب + رغبت به صحبت با زنان + ملالت اوپاش و اشوار + تفکر میان علماء و اهل تصوف + کدورت اهل ورع + تجدید اشیاء قدیمه + قوت حال روئسا + کذب و تقلب مردمان مسن + رسیدن اخبار از هر طرف + نیکی حال عامه و پیدا شدن امور عجیبه میان

شمسی

۱۹۳۵

لابسل الائمه، آلامه ای رئاست بس در این اهداف است. همچنانی ذات مقدس بندگان اعیضت شاهزادی، این طرق و شیوه فرح و سرور کار و خدمت و حفظ بنای طویل بودت جنگ سرما، انتقام باران، پیش و نشاط شرمند خواهان در راه طرفت طلاق اوپاوش و پنار

آنان + عزت طعام و مأکولات + ظهور حشرات الارض.

حالا مرسیم بفضل دیگری از فصول تقویم که مستقیماً با سرنوشت اشخاص سرو کار دارد، دراینجا باید دانست که در قدیم الایام یعنی در ایران قدیم و دورهٔ زردشتیگری هم این شعبه از آنچه با امروز و فردای اشخاص از بزرگ و کوچک و زن و مرد سروکار دارد سخت رواج داشته است و کتابهایی که با عنوان "شاپست و نشاپست" انتشار مییافته و مورد توجه عوام و خواص بوده بسیار بوده است.

در تقویم خودمان در هر ماه و هفته در این خصوص دستورهای صریح با ارزشی می-بینیم که پاره‌ای از آنها در ذیل ملاحظه میفرمایید:

ملقات علماء و اشراف + نامه نوشتن + نوبریدن و نوبویشیدن + ملاقات خواتین + نکاح و ملاقات خواتین + امور اشراف و وزرا + امور نهانی + ملاقات حکام + مزاوجه + دیدن خواتین و صحبت اهل طرب + دیدن اشراف + سواری و سیر اندازی + مسافت + ختنه و طفل بهگهواره نهادن + استحمام و شرب ادویه + فصد و حجامت + نکاح و مباشرت + معالجه، امراض + قلع دندان + عقد نکانندگی‌مباشرت + معالجه، امراض تنگ + امور خفیه + خریدن چهارپایان + مکاتبه + ملاقات خوانین + تبراندازی + نکاح و مزاوجت + تزویج + نکاح و مزاوجت + ملاقات علماء + جمیع امور نیک خاصه تزویج + امور شرعیه + خرید املاک + امور خفیه + مشارکت + طلب حوائج + پیش از ظهر امور لشکری + نامه نوشتن و بیع + عقد و نکاح + طفل به دایه سپردن + مزاوجت و مشارکت + خریدن مواثی + بنای حمام + ابتدای امور نیک + امور فقهاء و شرکت + امور اشراف + ملاقات دوستان و صحبت اکابر + مباحثه، علمیه و نامه نوشتن + دیدن بزرگان + فصد و امور فقهاء + امور نهانی + امور وزرا + نکاح و ملاقات خوانین.

تقویم گذشته از محاسن مذکور در فوق، حسن دیگری هم دارد که تاریخ تولد ووفات جمعی از بزرگان و واقعی مهم دنیا را هم معین میکند چنانکه تقویم ما مثلاً "این وقایم مهم را با قید روز و سال معین کرده است.

آمدن پرستوک + حرکت حشرات الارض + اول فریاد عندلیب + تعیین قبله، بئی - اسرائیل + رحلت حضرت حوا + آوردن آصف تخت بلقیس را + اصحاب کهف + غرق شدن فرعون + جلوس ضحاک + هلاک قوم لوط + تمام شدن بهشت شداد + قرار گرفتن کشتی نوح + ظهور زرتشت + نوشتن رهقه، گزدم + دعوی الوهیت فرعون + تولد یوسف - صدیق + قتل عام مزدکیان + ولادت هابیل + وفات شیث (ع) + وقوعه، اصحاب کهف + وقوعه، جوچیس (ع) + ایجاد زر برای معامله + ایجاد ساعت + حرکت کشتی نوح + وفات - حضرت ابراهیم + هلاک نمرود + ولادت هابیل.

من شخصاً" یقین دارم که این جماعت فرنگیها که در کار تاریخ و تقویم و وقایع – نکاری کار را بجهای بسیار نازک رسانیده‌اند و جا دارد بگوئیم مته به خشخاش میگذارند و خواب و خور را ماهها و سالها بر خود حرام میکنند یک فقره از این همه تواریخی که در فوق مذکور افتاد را نمیدانند و حسرت دست یافتن بدان را دارند. در حالی که منجم عزیز خودمان همه را مانند روز و ماه تولد خودش که چه بسا شاید بر او مجہول باشد با اطمینان خاطر تمام هرچه تمامتر برای هموطنان خود معین کرده و کار را بر آنها آسان ساخته است.

شاید خوانندگان ارجمند متوجه شده باشند که در میان این همه شاید و نشاید‌ها آنچه بیشتر از تمام اقلام دیگر شاید‌ها یعنی دستورهای ثواب و سیارات توصیه شده است از این نوع میباشد: "ملاقات با خواتین، نکاح و ملاقات خواتین، مزاوجه، دیدن خواتین، نکاح و مبادرت، عقد و نکاح و مبادره، امور خفیه، امور نهانی، ملاقات خواتین، نکاح و مزاوجت، تزویج، باز یک بار دیگر نکاح و مزاوجت، امور خفیه، عقد و نکاح، مزاوجت و مشارکت، امور نهانی، نکاح و ملاقات خواتین"، در صورتیکه در باره "ملاقات علما و اشراف" تنها یکبار تذکر و توصیه دیده میشود. چنانکه شاید اطلاع یافته باشید نگارنده دوست صدیق و کاملاً یکجهتی دارد که انسیس و جلیس تمام عمر او بوده و هست وی همیشه او را "یار دیرینه" خوانده‌ام و یقین دارم که اگر همین مبحث را با او در میان بگذارم و برای‌العین ببیند که منجم آگاه ما بعوجب حکم و امر ثوابت و سیارات در دستورهای حکیمانه و عالملانه، خود مدام با ما مردم ایران از ازدواج و عقد و نکاح و مزاوجت و صحبت با خواتین و مبادرت با نسوان و انجام امور نهانی با ما سخن رانده است و این امور را از جمله کارهای ستوده و شایسته شمرده است، یار دیرینه با همان خنده، مليح و پر معنایی که از مختصات خود اوست خطاب به ستاوه‌شناس غایب خواهد گفت ای یار غار چه لزومی دارد که پای ستارگان و ساکنان عرش اعلا و فلك الافلاک را بمعیان بکشی. رک و راست بگو که صحبت و همزاو شدن و همراه و نشست و برخاست با زنان و بانسوان و با جنس لطیف و طایفه، اثاث در هر سال و هر ماه و هر هفته و هر روز و شی کاری است مطبوع و دلپسند که میتوان در حقش گفت: " چیست در این روزگار بهتر از این کار" و جانمان را خلاص کن.

* * *

داستان منجم و شاه عباس صفوی معروفتر از آنست که محتاج به شرح و تفصیلی باشد. ستاره‌ها به منجم برباسی که تنها منجم می‌فهمید خبر دادند که جان اعلیحضرت – همایونی در خطر است. بزرگان دولت و فرزانگان ملت دورهم نشستند و چاره کار را در

این دیدند که در آن چند روزی که بحکم منجم باشی جان پادشاه جمجمه در خطر است شخص دیگری را بر سربر سلطنت بنشاند تا خطر متوجه جان او بشود. بیچاره از همهجا بی خبر و بی گناهی را بر تخت نشانیدند و پس از رفع خطر بدست جلادانش سپردند و کارها بخواه سیر طبیعی خود را گرفت و دنباله پیدا کرد.

در سیاحت‌نامه^۱ یک تن از ایلچیان فوئنگی هم که در دوره^۲ خاقان مغفور فتحعلی شاه با یک سپاه بایران آمده بود (کویا ملکم سفیر انگلیس مؤلف "تاویخ ایران" بسیار معروف) خواندم که چون عازم مراجعت بکشور خود (یا به هندوستان) بود دولت ایران یک نفر ایلچی ایرانی همراه او ساخت که به انگلستان برود. کشتی در فلان روز از بندر بوشهر حرکت میکرد و هر دو هیأت بایستی در همان روز از راه شیوار به بوشهر برسند. ولی منجم باشی هیأت اعزامی ایران در شیوار در آن موقع حرکت از شیوار را سعد ندید و به نحوست، بل به خطر عظیم مقرون دید و ابدًا^۳ جایز ندید که ایلچی عظیم‌الثأن از در خانه که در جانب قبله قرار نگرفته بود خارج شود و بناءً علی هذا بنا و عمله آوردن و دیوار خانه را در سمت دیگری که خالی از خطر بود شکافتند تا ایلچی و همراهانش^۴ بتوانند از آنجا خود را بیرون بکشند. امثال این قضايا در سیاری از صفحات تاریخ ایران از زمانهای قدیم الی زماننا هذا دیده میشود و اگر بخواهیم تمام آنها را در جائی جمع آوری کیم (وای کاش یک تن از هموطنان دماغ و حوصله داشته باشد و چنین کاری را انجام بدهد) خود کتاب مفصلی خواهد شد.

تا اینجا سخن از تقویم بود. در شماره^۵ دیگر به "مقویم" می‌پردازم.

۱ - در آن اوقات مدارس جدید در تهران زیاد نبود و از آن جمله بود همین مدرسه^۶ ادب و مدرسه^۷ رشدیه و مدرسه^۸ سادات (باز از تأسیسات مرحوم حاج میرزا یحیی دولت - آبادی که خدا او را بیامرزد) و مدرسه^۹ تربیت و مدرسه^{۱۰} قدسیه و مدرسه^{۱۱} تروت و دیگر گمان نمی‌رود که مدرسه^{۱۲} دیگری بجز مدارس متوسطه پایتخت وجود داشت. ۲ - هکذا فی الاصل.

(*) - در سال ۱۲۵۴ که نمایشگاه "تقویم پارینه" در کتابخانه^{۱۳} مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران تشکیل شد بمناسبت آنکه جمع آوری تقویم‌های قدیم مورد توجه واقع شد و اهل تحقیق و تجسس دریافتند که آن مجموعه چه اهمیتی و فایدی دارد شعر سعدی را به صورت: "که تقویم پارینه آید بکار" در اوراق مربوط به آن نمایشگاه ذکر کردم. برای اطلاع بر چگونگی مجموعه^{۱۴} مذکور یادداشت‌هایی را که در آن روزگار تهیه کرده بودم بعد بچاپ می‌رسانم. (ایرج افشار)